

Rok 1964

V tomto roce začala likvidace obce. Likvidace byla zahájena zbouráním domu č.p. 3 v Domaslavicích a několika domů v horní části obce, v Kubátově ulici: obecní dům č.p. 113, rodinné domy č.p. 15, v Jarošově ulici č.p. 213. V r. 1965 to byly v Kubátově ulici obecní domy č.p. 13 s mlékárnou (bývalý hostinec "U hornického pozdravu", rodinné domy č.p. 12, č.p. 14, č.p. 15, č.p. 136, č.p. 160 a dva statky č.p. 16 a č.p. 131, a v Jarošově ulici byl zbourán hostinec "U Houšků" č.p. 19 (Horní hostinec) a rodinné domy č.p. 18, č.p. 22 a č.p. 142. Likvidace měla pak pokračovat z horní části obce po dolní část a osadu Domaslavic tak, že v roce 1985 měla být obec úplně zbourána. Tato situace se pochopitelně projevovala na celkovém životě obce, na náladě obyvatelstva v závislosti na nízkých výkupních cenách rodinných domků, na nejistotě místa přestěhování občanů, na sžítí v novém bydlišti a s tím spojenými možnostmi zaměstnání. Na těžbě uhlí se však začaly projevovat nepředvídané geologické podmínky v podobě tekutých písků, kuřavky, které zaplavily část těžebního prostoru. Po jejich vytěžení a stavbě zábran proti kuřavce bylo pokračováno v těžbě. Po krátké době se však znovu provalila kuřavka, která zaplavila těžební prostory od horní části obce až téměř před vlastní stavbu dolu. To přimělo v r. 1966 vedení dolu President Gottwald (bývalý důl Alexander v Hrdlovce), kam hájský důl 1. máj spadal, aby požádali Obvodní báňský úřad o zastavení činnosti dolu 1. máj, který pro nehospodárnost hlubinné těžby spojené s blokováním ochranného pilíře pod obcí se stal pro důlní společnost přítěží. Tehdy pracovalo na dole 1. máj 555 zaměstnanců, z toho 50 technicko administrativních s roční plánovou těžbou 380 tisíc tun uhlí. Na základě rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Mostě č.j. 7766-469-II./66 Th-so, a Ministerstva hornictví v Praze o trvalém zastavení závodu 1. máj v Háji byl k 1. lednu 1967 skutečně zastaven. Na základě skutečností v tomto rozhodnutí uvedených, současně ruší Útvar hlavního architekta okresu Teplice jako orgán příslušný ze zákona č. 84/1958 Sb. stavební uzávěru pro obec Háj u Duchcova, vyhlášenou odborem výstavby ONV v Teplicích dne 3. června 1963. Spolu s ukončením činnosti dolu v r. 1964 ukončila svou existenci hudební skupina „Hájská pětka“ provozující svou činnost pod závodním klubem ROH dolu 1. máj. Koncem roku 1966 bylo započato s postupnou likvidací dolu a s prováděním zabezpečovacích prací celého důlního systému s tím, že stavební uzávěra pro obec zůstane v platnosti pro výhledovou činnost otevření povrchového lomu pod názvem Barbora II, jehož těžba měla započít v roce 1995. Tento termín se postupně oddaloval až k poslednímu termínu 2060.

Roku 1964 ukončila prodej dřevěná přístavba trafiky podniku Potraviny k domu č.p. 81 z důvodu pro malou tržbu (z plánovaných 26 tisíc Kčs obrat pouze 9 tisíc Kč).

Domovní správu při Místním národním výboru vedl Jan Jůlíček a v ekonomické správě Anna Jarošová. Sídlo domovní správy bylo v č.p. 92.

Pro zchátralý stav domu č.p. 65 na Osecké ulici byla nařízena a provedena demolice domu.

Začátkem února 1964 se v Sokolovně konala taneční zábava, která skončila tragicky. Cikáni, kteří neoprávněně obývali dům č.p. 81 (v trvalém pobytu tam byli pouze tři cikánky, ale skutečně tam většinou přebývalo až 40 lidí cikánské národnosti). Cikáni začali rvačku mezi sebou kvůli penězům před Sokolovnou, na kterou omylem doplatili dva naši občané, v nemocnici skončili Jan Vrábel s rozseknutou hlavou a Ladislav Straka s rozseknutou pravou lopatkou. Naše občany toto napadení našich občanů přimělo téměř k nepřičetnostem, vytrhali

plotové plaňky a táhli cikány pobít. Ti se zbarikádováli v č.p. 81. Hájští se na ně začali dobývat. Ve vedlejším statku se snažili nastartovat tam stojící buldozér, že dům s cikány srovnají se zemí. Ten se jim nepodařilo nastartovat a tak počali kolem domu nanášet svazky slámy, že cikány vypálí. Toto počínání se jim snažil rozmluvit velitel pomocné stráže veřejné bezpečnosti V. Hyngár s tím, že je nutno situaci s cikány řešit jiným způsobem. Dav se mu po delší době podařilo uklidnit. Rada MNV přijala 23. února 1965 usnesení k násilnému vystěhování cikánů z obce. Ti se v následných dnech odstěhovali na Slovensko a od té doby žil Háj bez občanů cikánské národnosti. Tato událost se mezi cikány rychle rozšířila a ti se do obce po dlouhá léta neodvážili vstoupit, natož nastěhovat.